

تبیین اختلال وسواسی- اجباری بر حسب سبک‌های دلیستگی و مکانیزم‌های دفاعی Explaining the role of attachment styles and defensive mechanisms in obsession-compulsion disorder

تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۲۴

تاریخ دریافت: ۸۶/۱۱/۲۶

Ahadi B. PhD[✉], Azizinejad F. MD,
Narimani M. PhD, Berahmand U. PhD

بتول احمدی[✉]، فهیمه عزیزی نژاد^۱
محمد نریمانی^۱، اوشا برهمند^۱

Abstract

Introduction: The present study aimed to explain the effects of early childhood experiences of patients with obsessive-compulsive disorder by comparing attachment styles and defensive mechanisms in these patients with normal individuals.

Method: A causal comparative research design was used. The statistical universe of the present study comprised all women suffer from obsessive-compulsive disorder residing in Yazd who sought treatment at Bahman Hospital during the first three months of 1385. The study sample included all those women approached the hospital on Saturdays, Mondays, and Wednesdays and diagnosed having obsessive-compulsive disorder by psychiatrist. The comparison group composed of 80 women from the normal population, who were possibly matched on age and educational status with the clinical group.

To assess attachment styles and defensive mechanisms, the standardized Persian version of the adult attachment interview (AAI) and defensive mechanisms questionnaire were used, by order. Data were analyzed using descriptive indices and means were compared using T-test for independent groups.

Results: Avoidant and ambivalent attachment styles were statistically greater among individuals with obsessive-compulsive disorder than normal controls. Normals tended to employ more mature defensive mechanisms than their obsessed counterparts.

Conclusion: First, parental overprotection and unresponsiveness are associated with obsessive-compulsive symptoms. Second, treatment of obsessive-compulsive disorder is accompanied by a significant increase in the use of mature defensive mechanisms.

Keywords: Obsession-Compulsive Disorder, Attachment Styles, Defensive Mechanisms

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی و تبیین تجارب اوایل کودکی بیماران مبتلا به اختلال وسواسی- اجباری، به مقایسه سبک‌های دلیستگی و مکانیزم‌های دفاعی این بیماران با افراد عادی پرداخته است.

روش: روش تحقیق پژوهش حاضر پس‌رویدادی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان مبتلا به اختلال وسواسی- اجباری ساکن شهرستان برد که در فاصله سه ماهه اول سال ۱۳۸۵ به بیمارستان بهمن یزد مراجعه کرده بودند، تشکیل می‌دهند. نمونه پژوهش شامل تمامی مراجعه‌کنندگانی بود که در روزهای زوج به بیمارستان فوق مراجعه کرده و توسط روانپژوه بیمارستان مبتلا به اختلال وسواسی- اجباری تشخیص داده شده بودند. گروه مقایسه نیز شامل هشتاد زن از جامعه عادی بود که از نظر سن و تحصیلات تا جای ممکن همتای گروه نمونه بودند. برای اندازه‌گیری سبک‌های دلیستگی از فرم فارسی هنجاریابی شده فهرست دلیستگی بزرگسال (AAI) و برای اندازه‌گیری مکانیزم‌های دفاعی از فرم فارسی هنجاریابی شده پرسشنامه مکانیزم‌های دفاعی استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از شخص‌های توصیفی و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون T برای گروه‌های همبسته استفاده شد.

یافته‌ها: میزان سبک‌های دلیستگی اجتنابی و دوسوگرا در افراد مبتلا به وسواس به طور معنی‌داری بیشتر از افراد بهنجهار است. میزان مکانیزم‌های رشدیافته در افراد بهنجهار بیشتر از افراد مبتلا به وسواس است.

نتیجه‌گیری: اولاً بین بیش حمایت کنندگی و کمتر پاسخ‌گو بودن والدین و عالیم اختلال وسواسی- اجباری همبستگی وجود دارد. ثالثاً درمان اختلال وسواسی- اجباری با افزایش قابل ملاحظه استفاده از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته همراه است.

کلیدواژه‌ها: اختلال وسواسی- اجباری، سبک‌های دلیستگی، مکانیزم‌های دفاعی

[✉]**Corresponding Author:** Department of Psychology, Faculty of Literature, Mohaghegh-e-Ardabili University, Ardabil, Iran
Email: ahadi@uma.ac.ir

گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

مقدمه

اجتنابي با مراقبتی سرده طردکننده و بدون حمایت توام است و در نتيجه آن احساس خوداتکايبی افزايش می‌باشد. دلبيستگی دوسوگرا که با مراقبت بی ثبات و غيريڪسان همراه است و سبب اضطراب و خشم می‌شود. در حالی که کاهش اضطراب یکی از کنش‌های سبک دلبيستگی ايمن است، سبک‌های اجتنابي و دوسوگرا، تنييدگی و نگرانی فزيوندهای را به خود تحميل می‌کنند و ی را به استفاده از شيووهای دفاعي ناكارآمد وادر می‌سازند. اعتماد به خود و اعتماد به دیگري دو ويژگي اساسی افراد ايمن محسوب می‌شوند. اعتماد به خود به عنوان يکی از مبانی درون‌رواني فردی که داراي دلبيستگی ايمن است، فرد را قادر می‌سازد که در مواجهه با موقعیتهای دفعوي رشديافتنه استفاده کند. فقدان اعتماد به خود نيز با تحليل بنیادهای درون‌رواني قدرت، مواجهه نامطلوب با موقعیتهای تنييدگی زا، استيصال و درمان‌گي روان‌شناختي را به فرد نايمن تحمييل کرده، تمsek او را به سبک‌های دفاعي رشدنایافتنه و نوروتیك توجيه می‌کند.

اعتقاد به اين که ساختارهای شناختي - هيجانی پايدار، علت آسيب‌پذيری فرد در برابر اختلالات روانی است، موضوعي اساسی در نظریه‌های شناختي است. برخی نظریه‌پردازان [۹، ۸] از مفاهيمی مانند الگوهای عملی درونی از خود، ديگران و دیدگاه شخص نسبت به جهان (جهان‌بیني) برای توصيف اختلالات مختلف استفاده کرده‌اند.

در حالی که مدل‌های شناختي سنتي، درمان اختلال وسوسائي - اجراري را تسهيل کرده‌اند، بحث‌های نظری، پيشينه باورهای ناكارآمد را به بازی می‌گيرند [۱۰]. دُرن و كيريوس [۱۱] بر اين باورند که توجه به ادراك فرد از خود و جهان‌بیني وی، ممکن است به درک گستره‌تری از تحول و استمرار اختلال وسوسائي - اجراري بسانجامد. يکی از محوری‌ترین فرضیه‌ها در زمينه نظریه دلبيستگی پيشنهاد می‌کند که بازنمایي ذهنی تجارب دلبيستگی دوران کودکی، به شدت بر کیفیت روابط بین فردی تاثيرگذار است، اما اطلاعات بيشتری را نيز می‌توان از ارزیابي مکانيزم‌های دفاعي بهدست آورد که تصويری باليني از روش‌های حل تعارضات و مقابله با منابع استرس در فرد ارایه می‌کنند. اين ديدگاه يک‌پارچه می‌تواند تعاريف تشخيصي و نقطه‌نظرات درمانی را تسهيل سازد. فيجين و همكاران [۱۲] دريافتند که تطابق و شبهات ميان رفتارهای عادي تحولي و ويژگی‌های اختلال وسوسائي - اجراري ممکن است بيش از يك اتفاق باشد و رفتارهای فرد در اين اختلال نتيجه‌های از بدتنظيمی مدارهای نورونی است که اساساً در تشخيص تهدید و اجتناب از آسيب درگيرند.

تاکنون پژوهش‌های زيادي در زمينه ريشه‌باني و درمان مبتلایان به اختلال وسوسائي - اجراري صورت گرفته است. با اين حال تاکنون در زمينه سبک‌های دلبيستگی که می‌توانند از عوامل زمينه‌ساز استفاده از مکانيزم‌های دفاعي نامطلوب و در نتيجه ايجاد ناتوانی در

اختلال وسوسائي - اجراري از جمله اختلالات اضطرابي است که در ابتداء بواسطه تداوم افکار و سوسائي مشخص می‌شود؛ افکار، تکانه‌ها یا تصاویر ذهنی مزاحم برازنگيزنده اضطراب که اداره زندگی فرد را به دست گرفته و بر آن غالب می‌شوند [۱]. اين اختلال يکی از ناتوان سازترین اختلالات اضطرابي است و از طرف سازمان بهداشت جهانی به عنوان يکی از علل اساسی ناتوانی شناخته شده است. افکار و سوسائي اولین مولفه اختلال وسوسائي - اجراري محسوب می‌شوند. دومين مولفه آن رواج و سوساسي‌های عملی است؛ فشار بر فرد مبتلا برای انجام مجموعه‌اي از اعمال تكراري غيرعقلاني بر طبق قواعد انعطاف‌ناپذير درونی، که فرد با تصور کنترل زندگی ذهنی به آنها مبادرت می‌ورزد. در گذشته اعمال و افکار و سوسائي مولفه‌های مجزا از ديدگاهی تک‌بعدی پيش می‌روند [۲، ۳]. سمت يك‌پارچگي در ديدگاهی تک‌بعدی پيش می‌روند [۴]. فونتلنه و همكاران [۴]، ۱۰۱ بيمار بزرگ‌سال مبتلا به اختلال وسوسائي - اجراري را با ۱۵ نمونه کلينيکي از اروپا، آسيا، آفريقا، آمريکاي شمالی و لاتين مقايسه کردند. اين پژوهشگران شيوع بالاتر در زنان در مقايسه با مردان، شروع اختلال در سنين پاين و همانند شدن افکار و اعمال و سوسائي را در تمامي فرهنگ‌ها مشاهده کردن و دريافتند که فرهنگ تاثير کمي بر ويژگي‌های اين اختلال دارد. پژوهش‌های شناختي اوليه به جاي آمادگي زيربنائي ابتلا از ديد تحولی، بر باورها و راهبردهای کنترل موثر بر تداوم و تشديد اختلال تمرکز کرده‌اند. اما الگوهای طبيعی، تصویری از اختلال وسوسائي - اجراري به عنوان نتيجه‌های از بدتنظيمی رفتارهای عادي و حالات روحی در طول تحول فرد ارایه می‌کنند. يافته‌های تازه‌تر شناختي - تحولي و نظریه دلبيستگي، ساختارهای شناختي - عاطفي مانند بازنمایي درونی خود و جهان را به عنوان پيش‌بیني کننده‌های بالهميット برای آسيب‌پذيری در اين اختلال مطرح کرده‌اند. همچين پيوندي قوي بين چنين بازنمایي‌هاي درونی، تعاملات ابتدايي والد - کودک را پيشنهاد می‌کنند. يافته‌ها حاکي از آنست که اين تعاملات، با تحولات بعدی مفهوم خود، حساسیت بيش از حد و ادراك جهان به عنوان مكانی خطرناک، اما کنترل‌پذير و در نتيجه آسيب‌پذيری زيربنائي، با اختلال مرتبط است [۵]. دلبيستگي، پيوند عاطفي بين کودک درحال رشد و مادر است که از ابتدائي تولد ايجاد می‌شود. اما تاثير آن فقط محدود به دوران کودکي نيست، بلکه همه دوره‌های زندگي، حتی دوره سالمendi را در برمي گيرد [۶]. پژوهشگران دلبيستگي، سه الگوي متمايز و يا سه سبک دلبيستگي معرفی کرده‌اند که اين طبقه‌بندی عمدتاً براساس گرمي و پاسخ‌دهي مراقبتی صورت گرفته است [۷].

دلبيستگي ايمن ناشي از نحوه مراقبتی است که حساس و پاسخ‌ده است و احساس ايمني و حمایت را سبب می‌شود. دلبيستگي دوره ۲، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۷

دانشجویان دانشگاه تهران توسط بشارت [۱۴] استاندارد شده است، دارای ۱۵ سؤال است و سه سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا در مقیاس لیکرت (پنج درجه‌ای) می‌سنجد. حداقل و حداًکثر نمره آزمودنی تحت مقیاس‌های آزمون به ترتیب ۵ و ۲۵ بود. ضرایب الگای کرونباخ پرسش‌های مربوط به بخش ایمن، اجتنابی و دوسوگرا برای کل نمونه‌ها به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۵ و ۰/۸۵ بود. ضرایب همبستگی بین نمره‌های نمونه‌ای ۳۰۰ نفری از آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای سنجش اعتبار بازآزمایی محاسبه شد. این ضرایب در مورد سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۲ و ۰/۸۶ بود که نشانه رضایت‌بخش بودن اعتبار بازآزمایی است [۱۴]. روایی محتوایی مقیاس دلبستگی بزرگ‌سال با سنجش ضرایب‌های همبستگی بین نمره‌های ۱۵ نفر از متخصصان روان‌شناسی مورد بررسی قرار گرفت. ضرایب توافق کنال برای سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۱ و ۰/۸۷ محسوب شد. روایی همگرایی مقیاس دلبستگی بزرگ‌سال از طریق اجرای همزمان مقیاس‌های مشکلات "بین‌شخصی" و "حرمت خود" کوپر- اسمیت در مورد یک نمونه ۳۰۰ نفری از آزمودنی‌ها ارزیابی شد و مورد تایید قرار گرفت. به‌طوری‌که سبک دلبستگی ایمن با مشکلات بین‌شخصی همبستگی منفی معنی‌دار از ۰/۶۱ R=-۰/۸۳ تا R=-۰/۸۴ و با حرمت خود همبستگی مثبت معنی‌دار از ۰/۳۹ R=۰/۴۱ تا R=۰/۴۲ و سبک دلبستگی نایمن با مشکلات بین‌شخصی همبستگی مثبت معنی‌دار از ۰/۲۶ R=۰/۴۵ تا R=۰/۴۶ و با حرمت خود همبستگی منفی اما غیرمعنی‌دار داشت [۱۴].

مکانیزم‌های دفاعی آزمودنی‌ها در این پژوهش با استفاده از فرم فارسی پرسشنامه سبک‌های دفاعی که توسط بشارت و همکاران [۱۵] هنچاریابی شده است، اندازه‌گیری شد. این پرسشنامه ابزاری ۴۰ سؤالی و با مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت است که بیست مکانیزم دفاعی را بر حسب سه سبک دفاعی رشدی‌افتنه (مانند مکانیزم والاپش و شوخ طبعی)، نوروتیک (مانند آرمانی‌سازی و واکنش متضاد) و رشدنایافته (مانند جایه‌جایی و دلیل‌تراشی) می‌سنجد. ضرایب‌های الگای کرونباخ پرسش‌های هر یک از سبک‌های رشدی‌افتنه، رشدنایافته و نوروتیک در فرم فارسی برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۴ و ۰/۷۵ بود. بدست آمد که نشانه هم‌سانی درونی رضایت‌بخش برای فرم ایرانی پرسشنامه سبک‌های دفاعی محاسبه شود [۱۵]. همچنین ضرایب الگای کرونباخ این سه زیرمقیاس در پژوهش حاضر به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۳ و ۰/۷۶ بود. اعتبار بازآزمایی پرسشنامه سبک‌های دفاعی برای یک نمونه ۳۰ نفری در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای کل آزمودنی‌ها R=۰/۸۲ محسوب شد [۱۵]. برای تحلیل و تفسیر داده‌های پژوهش از شاخص‌های آماری شامل میانگین، انحراف استاندارد و خطای

فرد برای مقابله موثر با اضطراب و تمسک به شیوه‌های مرضی دفع آن در افراد مبتلا باشد، پژوهشی انجام نشده است. بنابراین پژوهش حاضر گامی است برای بررسی بیشتر این اختلال و پاسخ‌گویی به دو سؤال اساسی زیر:

- آیا تفاوت معنی‌داری بین سبک‌های دلبستگی (ایمن، اجتنابی و دوسوگرا) در گروه مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری و گروه بهنجار وجود دارد؟
- آیا تفاوت معنی‌داری بین مکانیزم‌های دفاعی (رشدی‌افتنه، رشدنایافته و نوروتیک) در گروه مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری و گروه بهنجار وجود دارد؟

روشن

از آن جایی که متغیرهای پژوهش حاضر قابل دست‌کاری و کنترل نیستند، روش تحقیق پس‌رویدادی است [۱۳]. بدین ترتیب مولفه‌های مجازی هر یک از دو عامل سبک‌های دلبستگی و مکانیزم‌های دفاعی در دو گروه مبتلا به وسوسی- اجباری و بهنجار به منظور کشف ارتباط بین این دو عامل با اختلال بالینی وسوسی- اجباری، یک به یک مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان مبتلا به وسوسی- اجباری در شهرستان یزد که در فاصله ۲۰ فروردین تا ۲۰ تیر ماه سال ۱۳۸۵ (سه ماه) به بیمارستان بهمن یزد مراجعه کرده‌اند، تشکیل داده‌اند. نمونه‌گیری در این پژوهش بدین ترتیب بود که کلیه زنان بیماری که در روزهای زوج (روز زوج به صورت تصادفی از میان روزهای زوج و روزهای فرد انتخاب شد) طی ۳ ماه به بیمارستان بهمن یزد مراجعه کرده بودند و توسط روان‌پزشک مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری تشخیص داده شده بودند نمونه پژوهش حاضر را تشکیل دادند (N=۸۰). در روش‌های علی- مقایسه‌ای (پس‌رویدادی)، حداقل ۱۵ نفر برای هر گروه توصیه شده است [۱۳]. گروه مقایسه نیز از هشتاد نفر زن از جامعه عادی که از نظر سن و تحصیلات تا جای ممکن هم‌تای گروه نمونه بودند و سابقه اختلال روانی نداشته‌اند، تشکیل شده بود. در رابطه با معيارهای ورود و خروج افراد به پژوهش حاضر لازم به ذکر است که کلیه آزمودنی‌هایی که در این مطالعه شرکت کردن، در صورت داشتن سابقه بیماری‌های روانی به غیر از وسوسی و نیز در صورت وجود هم‌بودی با سایر اختلالات روانی از نمونه حذف شدند. همچنین عدم وجود اختلالات عضوی نظیر ضربه به سر، صرع، تشنج و تومور مغزی نیز مورد توجه قرار گرفت. اجرای آزمون‌ها به صورت انفرادی و در یک جلسه انجام شد و برای جلوگیری از تاثیر خستگی در آزمودنی‌ها، انتخاب اولویت اجرای آزمون‌ها برای هر بیمار، به صورت تصادفی صورت پذیرفت.

برای اندازه‌گیری سبک‌های دلبستگی از فهرست دلبستگی بزرگ‌سال (AAI) استفاده شد. فرم هنچاریابی شده این آزمون که روی

معيار ميانگين و برای مقاييسه گروههای تحت مطالعه از آزمون T گروههای همبسته استفاده شد. اطلاعات جمع آوري شده در برنامه SPSS 11 مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت.

جدول ۱) ميانگين و انحراف استاندارد سبکهای دلبيستگی و مكانيزمهاي دفاعي در گروههای مورد مطالعه

متغيرها	t	سطوح معنی داری	در گروههای مورد مطالعه	مكانيزمهاي دفاعي
مكانيزم دفاعي رشديافتة	۲۴/۵	.۰۰۰		
مكانيزم دفاعي نوروتيك	۰/۲۷	.۰/۷۸		
مكانيزم دفاعي رشدنایافتة	۱/۰۲	.۰/۳۱		

بحث

محور اصلی پژوهش حاضر، مقاييسه سبکهای دلبيستگی و مكانيزمهاي دفاعي بيماران مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری و افراد بهنجار بود. اين پژوهش نشان داد ميزان سبک دلبيستگی اجتنابی در افراد مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری به طور معنی داری بيش از هم تاهای بهنجار خود است. گرچه در زمينه سبکهای دلبيستگی و اختلال وسوسی- اجباری پژوهش های بسیار اندکی انجام شده است، ولی بررسی نتایج به دست آمده از پژوهش های پیشین حاکی از آن است که دانشجویان دارای نمرات بالا در مقیاس افکار وسوسی، والدین خود را طرد کننده تر ارزیابی می کنند. همچنان این پژوهش ها موید آن است که بين عالیم وسوسی و سبک دلبيستگی نايمن- اجتنابی همبستگی وجود دارد [۱۶]. افراد اجتنابی در کودکی به گونه ای طرددشگی را از جانب چهره دلبيستگی تجربه می کنند و در واقع با انکار رابطه دلبيستگی، خود را از خطر طرد بيشتر حفظ می کنند. از سوی دیگر منفی نگری اجتناب گرها نسبت به دیگران باعث می شود که اين افراد با محرومیت از روابط و حمایت های عاطفی- اجتماعی، حداقل در مواجهه با برخی تنبیه های زندگی نتوانند از روش های مثبت استفاده کنند و به بيماري هایی مانند اختلال وسوسی- اجباری مبتلا شوند.

در بررسی تفاوت سبک دلبيستگی مضطرب دوسوگرا بين افراد مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری و افراد بهنجار، نتایج حاصل از مقاييسه ميانگين ها نشان می دهد که ميزان اين سبک در گروه مبتلایان به وسوسی به طور معنی داری بالاتر از گروه بهنجار است. بررسی پیشینه پژوهشی در اين زمينه نشان می دهد کسانی که در مقیاس افکار وسوسی نمرات بالا به دست آورده بودند، والدین شان را بيش محافظت کننده، کمتر پاسخگو و از نظر عاطفی غیرقابل دسترس توصیف كرده بودند [۱۷]. تجارب اولیه دلبيستگی، ادراکات فرد از خود و محیط را شکل می دهند و با توجه به نقش بازنمایی های آسیب دیده و مختلف فرد مبتلا به وسوسی از "خود" و "جهان"، اين يافته استنباط می شود که تجارب اولیه در زمينه دلبيستگی می توانند از عوامل زمينه ساز باورهای ناکارآمد در اختلال وسوسی- اجباری باشند.

مقاييسه مكانيزمهاي دفاعي رشديافتة بين افراد مبتلا به وسوسی- اجباری و افراد بهنجار حاکی از آن بود که گروه بهنجار

گروه با اختلال	گروه بهنجار	گروهها	وسوسی-	اجباری
انحراف ميانگين استاندارد	انحراف ميانگين استاندارد	متغير	متغير	متغير
۳/۵۰	۱۵/۸۰	۲/۰۲	۱۶/۷۲	ایمن
۳/۸۵	۱۳/۹۰	۲/۸۸	۱۲/۲۵	اجتنابی
۴/۴۰	۷۰/۱۶	۳/۸۷	۱۳/۷۷	دوسوگرا
۱/۵۹	۴/۵۳	۱/۴۸	۶/۰۳	رشديافتة
۱/۸۶	۶/۰۵	۱/۴۱	۵/۹۵	نوروتيك
۱/۳۷	۴/۷۴	۰/۹۶	۴/۴۷	رشدنایافتة

يافته ها

جدول ۱ شاخص های آماری متغيرهای مورد مطالعه را نشان می دهد. سؤال اول پژوهش حاضر این بود که آیا بين سبکهای دلبيستگی در گروه وسوسی و گروه بهنجار تفاوت معنی داری وجود دارد. نتایج حاصل از آزمون T برای سبک دلبيستگی ايمن ($T=۲/۱۶$, $P=۰/۰۳$)، سبک دلبيستگی اجتنابی ($T=۱/۴۴$, $P=۰/۱۵$) و سبک دلبيستگی دوسوگرا ($T=۳/۱۵$, $P=۰/۰۰۲$) به دست آمد (جدول ۲). بنابراین ميانگين نمرات سبکهای دلبيستگی اجتنابی و دوسوگرا در گروه مبتلایان به اختلال وسوسی- اجباری به طور معنی داری بيشتر از گروه بهنجار است.

جدول ۲) آزمون مقاييسه ميانگين سبکهای دلبيستگی در گروههای مورد مطالعه

متغيرها	t	سطوح معنی داری	سبک دلبيستگی ايمن
سبک دلبيستگی اجتنابی	۱/۴۴	.۰/۱۵	
سبک دلبيستگی دوسوگرا	۳/۱۵	.۰/۰۰۲	

در پاسخ به سؤال دوم پژوهش حاضر مبنی بر اينکه آیا بين مكانيزمهاي دفاعي گروه وسوسی و گروه بهنجار تفاوت معنی داری وجود دارد، از آزمون T برای گروههای همبسته به منظور بررسی تفاوت بين ميانگين نمرات آزمودنی ها در دو گروه (وسوسی و بهنجار) استفاده شد. همان طور که جدول ۳ نشان می دهد، بين مكانيزم دفاعي رشديافتة گروه وسوسی و گروه بهنجار تفاوت وجود دارد. ولی تفاوت ميانگين مكانيزم دفاعي رشدنایافتة و نوروتيك بين دو گروه مورد مطالعه معنی دار ارزیابی نشد.

- 3- Mataix-Cols D, Rosario-Campos MC, Leckman JF. A multidimensional model of obsessive-compulsive disorder. *Am J Psychiat.* 2005;(162):228-38.
- 4- Fontenelle LF, Mendlowies MV, Marques C, Versiani M. Trans-cultural aspects of obsessive-compulsive disorder: A description of a Brazilian sample and a systematic review of international clinical studies. *J Psychiat Res.* 2004;(38):403-31.
- 5- Parkes CM, Stevenson-Hinde J, Marris JP. Attachment across the life. London/New York: Tavistack; 1991. p. 165-98.
- 6- Ainsworth MDS, Belhar M, Waters E, Wall S. Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation. 2nd ed. Hillsdale: Erlbaum; 1978. p. 345-73.
- 7- Feeney JA, Kirkpatrick LA. Effects of adult attachment and presence of romantic partners on physiological responses to stress. *J Personal Social Psychol.* 1996;70:255-70.
- 8-Bowlby J. Attachment and loss. Vol 1. New York: Basic Books; 1969. p. 67-73.
- 9- Janoff-Bulman R. Understanding people in terms of their assumptive worlds. *Pers Personal.* 1991;(3):99-116.
- 10- Bhar S, Kyrios M. Ambivalent self-esteem as meta-vulnerability for obsessive-compulsive disorder. Self concept theory, research and practice: advances from the new millennium. Sydney (Australia): Self Research Center; 2000. p. 143-156.
- 11- Doron G, kirios M. Obsessive-compulsive disorder: A review of possible specific internal representations within a broader cognitive theory. *Am J Psychiat.* 2004;(38):524-32.
- 12- Feygin DL, Swain JE, Leckman JF. The normalcy of neurosis: Evolutionary origins of obsessive-compulsive disorder and related behaviors. *Progress Neuro-Psychopharmacol Biolog Psychiat.* 2006;30(5):854-64.
- ۱۳- دلاور علی. مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی. چاپ چهارم. تهران: انتشارات رشد؛ ۱۳۸۴. ص. ۵-۳۹۳.
- ۱۴- بشارت محمدعلی. هنجاریابی مقیاس دلستگی بزرگسال. تهران: معاونت پژوهشی دانشگاه تهران؛ ۱۳۸۴. ص. ۱۵۲-۶۵.
- ۱۵- بشارت محمدعلی، شریفی محمد، ایروانی مهدی. بررسی رابطه سبک‌های دلستگی و مکانیزم‌های دفاعی. *محله روانشناسی.* ۱۳۸۰؛۱۹(۳):۸۹-۷۷.
- 16- Trautman K. Quality of attachment and cognitive schemata in depression and obsessive compulsive phenomena [Dissertation]. Melbourne, Australia: University of Melbourne; 1994. p. 258-272.
- 17- Cassidy J, Berlin LJ. The insecure ambivalent pattern of attachment: Theory and research. *Child Dev.* 1994;(65):971-91.
- 18- Albucher MD, Ronald C, Abelson MD, James L, Randolph MD, Esse M. Defense mechanism changes in successfully treated patients with obsessive-compulsive disorder. *Am Psychiat.* 1997;(58):558-9.

نسبت به گروه مبتلایان به اختلال وسوسی-اجباری از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته بیشتر استفاده می‌کنند و این تفاوت معنی‌دار بود. این یافته در سایر مطالعات نیز مشاهده شده است. آلبوجر و همکاران [۱۸] در پژوهشی به بررسی این موضوع پرداختند که پس از درمان موفقیت‌آمیز اختلال وسوسی-اجباری، چه تغییراتی در مکانیزم‌های دفاعی افراد ایجاد می‌شود. این پژوهش نشان داد که پس از درمان، این دسته از افراد به طور قابل ملاحظه‌ای از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته استفاده می‌کنند. سازگاری بهینه، حداقل رضایت و تعادل میان انگیزه‌های متعارض در شخص، از ویژگی‌های مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته هستند که با اندازه‌های عینی موفقیت در زندگی همبستگی بالایی دارند. یافته پژوهشی حاضر، همخوان با پژوهش‌های پیشین و مبین آن است که به موازات بهبودی، برگشت‌پذیری مکانیزم‌های دفاعی سالم‌تر در افراد بیمار مشاهده می‌شود.

نتیجه‌گیری

به طور کلی پژوهش حاضر مovid آن است که الگوهای دلستگی نایمن (اجتنابی و مضطرب- دوسوگرا) می‌توانند به عنوان عوامل خطرسازی که آستانه آسیب‌پذیری فرد را در برابر استرس کاهش می‌دهند، مورد توجه قرار گیرند. از این رو می‌توان بر نقش مهم درمانگر در درک نیازهای دلستگی بیمار مبتلا به وسوسی-اجباری و ایفای نقش پایگاه امن در جهت ایجاد احساس امنیت در وی تأکید کرد. همچنین با درنظر گرفتن واپس‌روی بیمار مبتلا به وسوسی-اجباری در استفاده از مکانیزم‌های دفاعی ناسالم این احتمال وجود دارد که با آموزش تکنیک‌های رشدیافته مقابله با اضطراب به این بیماران، چگونگی مقابله با موقعیت‌های استرس‌زا و بهبود بیماری آنان تسريع شود.

منابع

- Stein DJ. Neurobiology of the obsessive-compulsive spectrum disorders. *Biolog Psychiat.* 2002;(47):296-304.
- Evans DW, Leckman JF. Origins of obsessive-compulsive disorder: Developmental and evolutionary perspective. *Dev Psychol.* 2006;(72):321-32.

